

Promemoria

Justitiedepartementet

Ju2025/02026

Kompletterande förslag till betänkandet Skärpta och tydligare krav på vandel för uppehållstillstånd (SOU 2025:33)

Oktober 2025

Innehållsförteckning

1	Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)	4
2	Promemorians bakgrund och syfte	6
3	Vandelsprövning vid uppehållstillstånd som grundas på anknytning	7
3.1	Ansökan om uppehållstillstånd som grundas på anknytning	7
3.2	Återkallelse av uppehållstillstånd som grundas på anknytning	9
4	Konsekvenser	10
5	Författningskommentar	11

Promemorians huvudsakliga innehåll

I promemorian lämnas kompletterande förslag i förhållande till Vandelsutredningens betänkande Skärpta och tydligare krav på vandel för uppehållstillstånd (SOU 2025:33). Syftet med förslagen är att säkerställa att de större möjligheter att vägra och återkalla uppehållstillstånd på grund av brister i levnadssättet som föreslås i betänkandet ska gälla i de fall där det är möjligt.

Förslagen innebär att uppehållstillstånd på grund av anknytning ska kunna vägras eller återkallas i enlighet med Vandelsutredningens förslag i samtliga fall, med undantag endast för de situationer där EU-rätten inte ger utrymme för att neka eller återkalla ett uppehållstillstånd på sådan grund.

Förslagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2026.

1 Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 17 a § och 7 kap. 3 c § utlänningslagen (2005:716) ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SOU 2025:33

Föreslagen lydelse

5 kap.

17 a §

Uppehållstillstånd som avses i 3, 3 a, 5–7 och 9–10 a §§ ska vägras en utlänning om oriktiga uppgifter medvetet lämnats eller omständigheter medvetet förtigits som är av betydelse för att få tillståndet.

Uppehållstillstånd ska vägras i sådana fall som avses i 3 § om utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning eller säkerhet.

Uppehållstillstånd får vägras i sådana fall som avses i 3 § om utlänningen adopterats, ingått ett äktenskap eller inlett ett samboförhållande uteslutande i syfte att ge sig själv rätt till uppehållstillstånd.

Uppehållstillstånd får vägras i sådana fall som avses i 3 § om utlänningen

1. har adopterats, ingått ett äktenskap eller inlett ett samboförhållande uteslutande i syfte att ge sig själv rätt till uppehållstillstånd, eller

2. har dömts för brott eller i övrigt brustit i sin vandel och uppehållstillståndet enligt artikel 3 i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening, i dess ursprungliga lydelse, inte omfattas av bestämmelserna i det direktivet.

Uppehållstillstånd får vägras även i sådana fall som avses i 3 § första stycket 1 eller 2 b, om

1. makarna eller samborna inte lever tillsammans eller inte har sådan avsikt,

2. den person till vilken anknytning åberopas eller utlänningen som sökt uppehållstillstånd är gift eller sambo med någon annan, eller

3. någon av makarna eller samborna är under 21 år.

Vid bedömningen av om uppehållstillstånd bör vägras ska hänsyn tas till utlänningsens etablering i Sverige och övriga familjeförhållanden.

7 kap.

3 c §

Uppehållstillstånd för en utlänning får återkallas om han eller hon har dömts för brott till en strängare påföljd än böter och allmän domstol i samband därmed inte prövat frågan om han eller hon ska utvisas ur Sverige på grund av brott enligt 8 a kap.

Uppehållstillstånd för en utlänning får också återkallas om han eller hon har brustit i sin vandel.

Bestämmelserna i första och andra stycket ska inte tillämpas på uppehållstillstånd som avses i 5 kap. 1, 2, 2 a, 2 d, 3 eller 4 §.

Bestämmelserna i första och andra stycket ska inte tillämpas på uppehållstillstånd som avses i 5 kap. 1, 2, 2 a, 2 d eller 4 §. *De ska inte heller tillämpas på uppehållstillstånd som avses i 5 kap. 3 § i de fall som enligt artikel 3 i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening, i dess ursprungliga lydelse, omfattas av bestämmelserna i det direktivet.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2026.

2 Promemorians bakgrund och syfte

Vandelsutredningen har haft i uppdrag att göra en översyn av utlänningslagen och utlänningsförordningen. Syftet har varit att skapa en skärpt reglering med större möjligheter dels att avlägsna utlänningar ur landet på grund av brister i deras levnadssätt, dels att återkalla uppehållstillstånd även av andra skäl. I uppdraget har bland annat ingått att analysera och föreslå hur möjligheterna att neka och återkalla uppehållstillstånd på grund av brott och andra brister i levnadssättet kan utökas.

Den 1 april 2025 överlämnade Vandelsutredningen betänkandet Skärpta och tydligare krav påandel för uppehållstillstånd (SOU 2025:33). Betänkandet har remissbehandlats. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats och i Justitiedepartementet (Ju2025/00812).

I betänkandet föreslås bland annat att en samlad bedömning av en utlänningsandel ska kunna läggas till grund för att såväl neka som att återkalla ett uppehållstillstånd. Avsikten har – enligt vad som anges i betänkandet – varit att vandelskravet ska utgöra en förutsättning för uppehållstillstånd i samtliga fall som inte vilar på EU-rättslig grund. Under den fortsatta beredningen av betänkandet inom Regeringskansliet har det uppmärksamats att utformningen av utredningens författningsförslag innebär att även vissa uppehållstillstånd på grund av anknytning som inte omfattas av den EU-rättsliga regleringen undantagits från de föreslagna bestämmelserna. Det finns därför skäl att göra vissa kompletteringar av förslagen i betänkandet. Dessa kompletteringar behandlas i denna promemoria.

Avsikten är att promemorian ska läsas tillsammans med betänkandet. Promemorian tar inte ställning till de förslag som utredningen har lämnat, utan endast till behovet av vissa kompletterande bestämmelser. För att det ska bli tydligt hur de i promemorian föreslagna bestämmelserna förhåller sig till betänkandets förslag görs i författningsförslagen en jämförelse med lydelsen enligt betänkandet i stället för med nuvarande lydelse.

3 Vandelsprövning vid uppehållstillstånd som grundas på anknytning

3.1 Ansökan om uppehållstillstånd som grundas på anknytning

Förslag: En ansökan om uppehållstillstånd som grundas på anknytning ska på grund av brottslighet eller bristandeandel i övrigt kunna vägras även de närmast anhöriga till en anknytningsperson, i de situationer som inte omfattas av familjeåterföreningsdirektivet.

Skälen för förslaget: I utlänningslagen finns särskilda bestämmelser om uppehållstillstånd på grund av anknytning för personer som tillhör kärnfamiljen, dvs. make, sambo och barn till anknytningspersonen eller till anknytningspersonens make eller sambo (5 kap. 3 §). Regleringen innebär en principiell rätt till uppehållstillstånd i dessa fall. Även en person som är förälder till ett barn som är flykting eller alternativt skyddsbehövande har under vissa förutsättningar rätt till uppehållstillstånd enligt dessa bestämmelser.

Att det finns en rätt till uppehållstillstånd innebär att uppehållstillstånd som utgångspunkt ska beviljas och endast får vägras på vissa i utlänningslagen särskilt angivna grunder. Bestämmelser om detta finns i huvudsak i 5 kap. 17 a §. Ett uppehållstillstånd kan i dessa fall vägras bland annat om oriktiga uppgifter lämnats eller om omständigheter har förtigits som är av betydelse för att få uppehållstillståndet eller om sökanden utgör ett hot mot allmän ordning och säkerhet.

Därutöver finns bestämmelser om uppehållstillstånd på grund av anknytning för personer som inte har samma nära koppling till anknytningspersonen (5 kap. 3 a §). Dessa bestämmelser ger inte någon rätt till uppehållstillstånd, utan endast en möjlighet till det. Vid prövningen av en sådan ansökan ska det bland annat särskilt beaktas om sökanden har gjort sig skyldig till brott eller brott i förening med annan misskötsamhet (5 kap. 17 § första stycket). Ett uppehållstillstånd enligt 5 kap. 3 § kan däremot inte vägras på denna grund.

Den ordning som i dag gäller för uppehållstillstånd för medlemmar i anknytningspersonens kärnfamilj är i huvudsak utformad med utgångspunkt i direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (familjeåterföreningsdirektivet). Det gäller såväl det förhållandet att sökanden i dessa situationer som utgångspunkt har en rätt till uppehållstillstånd, som de skäl som måste föreligga för att ett uppehållstillstånd ska kunna vägras. Direktivet ger till exempel inte utrymme för att vägra uppehållstillstånd på den grunden att sökanden dömts för brott eller i övrigt brustit i sinandel, om inte agerandet samtidigt innebär att sökanden kan anses utgöra ett hot mot allmän ordning eller säkerhet.

Vissa av bestämmelserna i 5 kap. 3 § genomför även det s.k. skyddsgrundsdirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller

statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet [omarbetning]). Det direktivet upphävs emellertid genom skyddsgrundsförordningen, som ska tillämpas av medlemsstaterna från och med sommaren 2026. I vilken utsträckning det i anledning av förordningen finns ett behov av kompletterande bestämmelser i utlänningslagen är föremål för överväganden i en utredning (Ju 2024:E) och behandlas inte i denna promemoria.

Utlänningslagens bestämmelser om uppehållstillstånd på grund av anknytning när det gäller kärnfamiljen omfattar alltså fler situationer än de som regleras i familjeåterföreningsdirektivet. Direktivet omfattar i princip endast familjeåterförening för tredjelandsmedborgare, medan bestämmelserna i utlänningslagen inte gör någon åtskillnad beroende på medborgarskap. Den svenska regleringen går alltså längre än vad EU-rätten kräver och omfattar till skillnad från denna till exempel situationer där anknytningspersonen är svensk medborgare eller har permanent uppehållsrätt. I sådana fall ställer alltså direktivet inte upp något hinder mot att tillämpa andra grunder för att neka en ansökan om uppehållstillstånd än vad som anges där.

I direktiven till Vandelsutredningen anges särskilt att utredarens uppdrag när det gäller utökade möjligheter att neka och återkalla uppehållstillstånd på grund av brister i levnadssättet ska omfatta alla uppehållstillstånd som inte bygger på EU-rätten, till exempel vissa uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 § (dir. 2023:158). I samband med de överväganden som ligger till grund för utredningens förslag om att bristandeandel ska beaktas vid prövningen av en ansökan om uppehållstillstånd anges också att uppdraget som utgångspunkt omfattar alla uppehållstillstånd som inte bygger på EU-rätten.

Utredningens författningsförslag innebär emellertid att ett vandelskrav förs in i 5 kap. 17 § första stycket och att det vid den prövning som förutses där särskilt ska beaktas om sökanden har dömts för brott och hans eller hennes bristandeandel i övrigt. Några ändringar såvitt avser vilka uppehållstillstånd som omfattas av dessa bestämmelser föreslås inte. Det innebär att en vandelsprövning enligt utredningens författningsförslag inte kan ske när ansökan om uppehållstillstånd på grund av anknytning avser någon i anknytningspersonens kärnfamilj, oavsett om det är en situation som omfattas av familjeåterföreningsdirektivet eller inte.

Familjeåterföreningsdirektivet ställer inte upp några hinder för att vid prövningen av en ansökan om uppehållstillstånd beakta brister i sökandensandel i andra situationer än de som uttryckligen regleras i familjeåterföreningsdirektivet. Av de skäl som i övrigt anförs i utredningen för en sådan ordning och för att komplettera underlaget inför den fortsatta beredningen av utredningens förslag finns det därför anledning att nu föreslå en sådan möjlighet. Det innebär att till exempel svenska medborgare i vissa fall och i viss utsträckning kan få mer begränsade möjligheter till familjeåterförening än tredjelandsmedborgare. Att Sverige i vissa avseenden är bundet av tvingande regler utgör dock inte i sig ett skäl mot att regleringen i övrigt utformas på ett ändamålsenligt och lämpligt sätt.

Det kan i sammanhanget också noteras att det i betänkandet Skärpta villkor för anhöriginvandring (SOU 2025:95) föreslås en del ändringar i regelverket för anhöriginvandring. I betänkandet föreslås bland annat en uppdelning av de nuvarande bestämmelserna i 5 kap. 3 § utlänningslagen beroende på vem som är anknytningsperson och att bestämmelserna om uppehållstillstånd på grund av anknytning för medlemmar i anknytningspersonens kärnfamilj i situationer som inte regleras i familjeåterföreningsdirektivet ska vara fakultativa, dvs. personerna ska inte längre ha en rätt, utan i stället en möjlighet att beviljas uppehållstillstånd. Även dessa förslag – som för närvarande remissbehandlas – innebär alltså att förutsättningarna för att bevilja uppehållstillstånd för medlemmar i anknytningspersonens kärnfamilj kommer att skilja sig åt beroende på grunden för anknytningspersonens rätt att vistas i Sverige.

När det gäller den närmare utformningen av de bestämmelser som nu föreslås finns det inte utrymme att inom ramarna för det här lagstiftningsärendet överväga en sådan uppdelning som föreslås i nyss nämnda betänkande. Det innebär att utgångspunkten alltjämt kommer att vara att medlemmar i kärnfamiljen har en rätt till familjeåterförening. Dessa fall bör därför inte knytas till utredningens förslag om att sökandens brottslighet och bristandeandel i övrigt särskilt ska beaktas vid prövningen (5 kap. 17 § första stycket). I stället bör en ny möjlighet att vägra uppehållstillstånd i dessa fall och på grund av sådana förhållanden föras in i utlänningslagen (5 kap. 17 a §). De situationer som omfattas av familjeåterföreningsdirektivet behöver då undantas från tillämpningsområdet.

3.2 Återkallelse av uppehållstillstånd som grundas på anknytning

Förslag: Ett uppehållstillstånd som grundas på anknytning ska på grund av brottslighet i vissa fall eller bristandeandel kunna återkallas även för de närmast anhöriga till en anknytningsperson, i de situationer som inte omfattas av familjeåterföreningsdirektivet.

Skälen för förslaget: Möjligheterna att återkalla ett uppehållstillstånd på grund av brottslig verksamhet är i dag begränsade. Det kan ske till exempel på grund av misstankar om att utlänningen kan komma att begå vissa brott. Att det inte finns någon generell möjlighet att återkalla uppehållstillstånd när en utlänning gjort sig skyldig till brott hänger samman med att det kan leda till utvisning inom ramen för brottmålsprocessen (8 a kap. utlänningslagen). Vid ett beslut om utvisning på grund av brott upphör ett eventuellt uppehållstillstånd att gälla. En generell möjlighet att återkalla ett uppehållstillstånd på grund av brott skulle därför i högre utsträckning resultera i processordningar som tar sikte på samma sak och kunna innebära en överprövning av allmänna domstolars avgöranden, vilket inte är önskvärt. Någon möjlighet att återkalla ett uppehållstillstånd på grund av bristandeandel, utan samband med brottslig verksamhet, finns inte heller i dag.

I utredarens uppdrag har ingått att – med dessa utgångspunkter – utreda hur återkallelse av uppehållstillstånd på grund av brott och andra brister i

levnadssättet skulle kunna vara möjligt i fler fall än i dag. På samma sätt som när det gäller frågan om vilka möjligheter det bör finnas att neka en ansökan om uppehållstillstånd har uppdraget i denna del som utgångspunkt omfattat alla uppehållstillstånd som inte bygger på EU-rätten, till exempel vissa uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 § utlänningslagen.

I betänkandet föreslås bland annat en ny generell återkallelsegrund på grund av brott. Den innebär att ett uppehållstillstånd ska få återkallas om en utlänning dömts för brott till en strängare påföljd än böter och allmän domstol inte har prövat frågan om utvisning. Det föreslås också att ett uppehållstillstånd ska kunna återkallas för en utlänning som (i övrigt) brustit i sin vandel. I förhållande till båda dessa föreslagna bestämmelser undantas ett antal typer av uppehållstillstånd. Av motiveringen framgår att detta bland annat ska avse uppehållstillstånd enligt familjeåterförordningsdirektivet (SOU 2025:33 s. 401). Som skäl för de undantag som görs anförs att de aktuella uppehållstillstånden omgärdas av särskilda krav som grundar sig på exempelvis EU-direktiv, bland annat gällande vilka skäl som kan föranleda återkallelse av ett uppehållstillstånd.

Utredningens författningsförslag innebär emellertid att 5 kap. 3 § undantas i sin helhet. Därmed undantas samtliga uppehållstillstånd på grund av anknytning inom kärnfamiljen. Familjeåterförordningsdirektivet ställer emellertid inte upp några hinder mot att vid återkallelse av sådana uppehållstillstånd beakta nu aktuella omständigheter i andra fall än de som uttryckligen regleras i familjeåterförordningsdirektivet (jfr. avsnitt 3.1). Av de skäl som i övrigt anförs i utredningen för att ett uppehållstillstånd ska kunna återkallas på grund av brottslighet i vissa fall och på grund av brister i vandel i övrigt samt för att komplettera underlaget inför den fortsatta beredningen av utredningens förslag, finns det därför skäl att nu föreslå att enbart de anknytningssituationer som regleras i familjeåterförordningsdirektivet ska undantas från tillämpningsområdet.

4 Konsekvenser

Bedömning: Förslagen i promemorian förändrar inte utredningens samlade bedömning av förslagens konsekvenser.
--

Skälen för bedömningen: Utredningen lämnar ett stort antal förslag där en del avser utökade möjligheter att neka och återkalla uppehållstillstånd på grund av bristande vandel. De förslag som läggs fram i denna promemoria innebär att uppehållstillstånd kan nekas eller återkallas i något fler fall än enligt utredningens förslag i och med att även vissa anknytningsärenden inom kärnfamiljen kommer att omfattas. Enligt Migrationsverkets årsredovisning för 2024 kom 44 725 anknytningsärenden in under året varav 23 072 var förstagångsärenden och 21 653 var förlängningsärenden. Detta omfattar dock såväl sådana anknytningsärenden som redan omfattas av utredningens förslag, som de som nu tillkommer. Den genomsnittliga kostnaden för ett ärende uppgick till 9 356 kr.

Utredningen konstaterar att de ökade möjligheterna att neka och återkalla ett uppehållstillstånd på grund av bristande vandel kan leda till ökade kostnader för främst Migrationsverket, Polismyndigheten och Kriminalvården, men även till vissa samhällsekonomiska besparingar. Enligt utredningen bedöms de ökade kostnader som förslagen kan leda till rymmas inom befintliga ramar. De ytterligare kostnadsökningar som förslagen i denna promemoria kan leda till bedöms vara av så begränsad omfattning att de inte påverkar den bedömningen. De bedöms inte heller vara av sådant slag att de påverkar de bedömningar av de sammanlagda konsekvenserna i övrigt som utredningen gör.

5 Författningskommentar

5 kap. Uppehållstillstånd

Särskilda skäl att vägra uppehållstillstånd

17 a § Uppehållstillstånd som avses i 3, 3 a, 5–7 och 9–10 a §§ ska vägras en utlännings om oriktiga uppgifter medvetet lämnats eller omständigheter medvetet förtigats som är av betydelse för att få tillståndet.

Uppehållstillstånd ska vägras i sådana fall som avses i 3 § om utlännings utgör ett hot mot allmän ordning eller säkerhet.

Uppehållstillstånd får vägras i sådana fall som avses i 3 § om utlännings

1. har adopterats, ingått ett äktenskap eller inlett ett samboförhållande utslutande i syfte att ge sig själv rätt till uppehållstillstånd, eller

2. har dömts för brott eller i övrigt brustit i sin vandel och uppehållstillståndet enligt artikel 3 i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening, i dess ursprungliga lydelse, inte omfattas av bestämmelserna i det direktivet.

Uppehållstillstånd får vägras även i sådana fall som avses i 3 § första stycket 1 eller 2 b, om

1. makarna eller samborna inte lever tillsammans eller inte har sådan avsikt,

2. den person till vilken anknytning åberopas eller utlännings som sökt uppehållstillstånd är gift eller sambo med någon annan, eller

3. någon av makarna eller samborna är under 21 år.

Vid bedömningen av om uppehållstillstånd bör vägras ska hänsyn tas till utlännings etablering i Sverige och övriga familjeförhållanden.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skäl för vägran av vissa uppehållstillstånd. Övervägandena finns i avsnitt 3.1.

I en ny andra punkt i *tredje stycket* införs en ny grund för att vägra ett uppehållstillstånd enligt 5 kap. 3 §. Ett sådant tillstånd får som utgångspunkt vägras om utlännings dömts för brott eller i övrigt brustit i sin vandel. Dessa omständigheter ska bedömas på samma sätt som enligt 17 § (se kommentaren till den paragrafen i SOU 2025:33). Att uppehållstillstånd får vägras på nu aktuell grund innebär inte att uppehållstillstånd alltid ska vägras om sökanden dömts för brott eller brustit i sin vandel. En helhetsbedömning utifrån omständigheterna i det enskilda fallet måste alltid göras. På samma sätt som när ett uppehållstillstånd prövas enligt

övriga bestämmelser i paragrafen ska då hänsyn tas till utlänningsens etablering i Sverige och övriga familjeförhållanden enligt femte stycket.

Från tillämpningsområdet undantas uppehållstillstånd som omfattas av bestämmelserna i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (familjeåterföreningsdirektiv). Vilka situationer som omfattas av familjeåterföreningsdirektivet regleras i artikel 3. Enligt bestämmelserna där omfattar direktivet fall där sökanden är tredjelandsmedborgare och anknytningspersonen innehar ett uppehållstillstånd med en giltighetstid på minst ett år och har välgrundade utsikter att få ett varaktigt uppehållstillstånd (artikel 3.1). Från direktivets tillämpningsområde undantas asylsökande, personer som åtnjuter tillfälligt skydd och personer som åtnjuter alternativt skydd (artikel 3.2). Det gäller inte heller i förhållande till familjemedlemmar till unionsmedborgare (artikel 3.3). Några svårigheter att avgöra när en ansökan om uppehållstillstånd faller inom direktivets tillämpningsområde torde i normalfallet inte uppkomma. Typiskt sett kommer den nya grunden för att vägra ett uppehållstillstånd att vara tillämplig när anknytningspersonen är svensk eller nordisk medborgare eller har permanent uppehållsrätt. Ytterst är det dock upp till EU-domstolen att tolka när direktivet är tillämpligt och de gränsdragningsfrågor som i enskilda fall skulle kunna uppkomma får avgöras i rättspraxis.

I de fall en ansökan om uppehållstillstånd faller inom direktivets tillämpningsområde enligt artikel 3 är det inte möjligt att tillämpa den nya grunden för att vägra uppehållstillstånd. Det gäller även i de fall de materiella bestämmelserna i 5 kap. 3 § går längre än direktivet. Så är t.ex. fallet när den sökande är sambo till anknytningspersonen.

Hänvisningen till familjeåterföreningsdirektivet är statisk och avser direktivets ursprungliga lydelse.

7 kap. Återkallelse av tillstånd

3 c § Upphållstillstånd för en utlänning får återkallas om han eller hon har dömts för brott till en strängare påföljd än böter och allmän domstol i samband därmed inte prövat frågan om han eller hon ska utvisas ur Sverige på grund av brott enligt 8 a kap.

Upphållstillstånd för en utlänning får också återkallas om han eller hon har brustit i sin vandel.

Bestämmelserna i första och andra stycket ska inte tillämpas på uppehållstillstånd som avses i 5 kap. 1, 2, 2 a, 2 d eller 4 §. *De ska inte heller tillämpas på uppehållstillstånd som avses i 5 kap. 3 § i de fall som enligt artikel 3 i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening, i dess ursprungliga lydelse, omfattas av bestämmelserna i det direktivet.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om återkallelse av uppehållstillstånd. Övervägandena finns i avsnitt 3.2.

I tredje stycket görs en ändring som innebär att hänvisningen till 5 kap. 3 § tas bort i den uppräkningslista av bestämmelser som undantas från paragrafens tillämpningsområde. I en ny andra mening i stycket undantas i stället enbart de uppehållstillstånd enligt 5 kap. 3 § som omfattas av bestämmelserna i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003

om rätt till familjeåterförening (familjeåterföreningsdirektivet). Vilka situationer som omfattas av familjeåterföreningsdirektivet regleras i artikel 3. (När det gäller innebörden av direktivets bestämmelser och därmed vilka uppehållstillstånd som kan återkallas med stöd av ändringen, se kommentaren till 5 kap. 17 a §.)